

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 311. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_601-txt-shoot-idm13146/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Myster og med en Aenbelse af Poesien, der var dens ægte Eprinbelse værdig? Menen synes imidlertid at have glækkedes lidt med os Begge ved denne Likhed, thi Mythen om „Sunløde“ er aabenbar en oldnoerbiff Førefilling om Gfthetikkens og Kunst-Poesiens Eprinbelse, som Ingen vel havde mindre Lyft til at gjere latterlig end Baggesen, og heller Ingen mindre Sind til at opphoie end jeg, faa vi narrede os begge To selv. Harde vi derimod byttet Rolle, vilde begge Dele faldet meget naturflgere, og vi havde Begge havt Ret: jeg i at spase med vor Alids Kunst-Poesi (det Islandske Skjaldfab) og han i at spaae om Storværl af Fremtidens Nordifke Kunst-Poesi, som virkelig er opftaget til eller opftaget af Kampe-Kænder og vil sikkert færdes og vikle derefter. Da det imidlertid kan være Læfverdenen ligegyldigt, hoed de Karle hebb, der holdt paa Pennen, vil den kunne have samme Mytte og Fornoieffe af Stykkerne, som om de var kommet fra den rette Haand, og har ovenikjøbet det Noerfab at kunne lee lidt paa vor Velofning.

Brunneborg-Slaget med Efterklang.

Kampveffen selv om Kong Uelstans berømte Seier over et frygteligt Forbund af den Skotske Konge med den „Noerfte“ og mange Vikiager, er taget af Sachse-Kronikken og trykt i Dannevirke, et glemt Alidskrift, hvori jeg engang (1816—17) begravede endel Toner og Tanker, som ikke alle fortjene deres tunge Skæbne. Kampveffen er dog alt for en Tid siden smuttet op af Graven, og Efterklangen syndes mig, som en Selvbetragtning i Samfundsden, der flyder godt, buede nu gjere Selvfab.

